

AMADEU ROSSELL
Secretari general de Liberals d'Andorra

Els bons ciutadans i els menys bons

Aquell que no pot suportar un poder superior a les lleis: vet aquí el bon ciutadà de Ciceró

JONATHAN GIL

Ja ho deia Ciceró, fa una bona colla de segles: “El bon ciutadà és aquell que no pot tolerar que a la seva pàtria existeixi un poder que pretengui fer-se superior a les lleis...”

Els bons ciutadans són aquells que lluiten perquè les coses es facin a la llum del dia i no amb nocturnitat. Els bons ciutadans són aquells que defensen, per sobre de tot, els actes justos i les actuacions legals. Els bons ciutadans són aquells que practiquen l'honestetat i viuen la vida amb l'orgull que dona ser transparents. Els bons ciutadans són aquells que vetllen pel pa dels seus fills i de les generacions futures, per la via de la defensa a ultrança del país, del territori, de la sobirania i de la personalitat històrica del seu poble. Els bons ciutadans són aquells que no mosseguen els seus veïns, per ordre de tercers, amb la intenció de rebre uns copets a l'esquena i, potser, alguna galeteta de tant en tant...

Però sobretot el bon ciutadà és, com diu Ciceró, aquell que no tolera que uns quants, vestits amb la virtual toga de ser els millors, pretenguin passar per sobre de l'imperi de la llei. Això NO, senyors!!

A l'altra banda del riu hi ha tots aquells que s'omplen la boca autodefinint-se com “els bons”, una espècie de club tancat i barrat només accessible als que mouen la cua, fan la croqueta i donen la poteta al poder.

Tots aquells que són part activa, o simplement còmplices, de la nocturnitat, del secretis-

---

Hi ha els que lluiten perquè les coses es facin a la llum del dia i no amb nocturnitat

---

Després hi ha el club dels bons, a l'abast tan sols dels que mouen la cua

---

me, de les ànsies de poder, del lluïment personal per davant del benestar col·lectiu i dels interessos d'uns quants per sobre dels generals... Tots ells, sí, són mals ciutadans.

Tots aquells que callen, que atorguen, que miren al cel quan cal mirar als ulls, que xiulen quan cal parlar... Tots ells, sí, són mals ciutadans.

Tots aquells que volen fer creure que ser un mal ciutadà és ser crític amb el poder quan el poder s'extralimita, és no dir amén a l'amo, sense qüestionar-li les imposicions, és anar en contra de la impunitat i el despotisme que exerceix el poder mal entès i mal executat... Tots ells, sí, són mals ciutadans. Sense més. Sense pal·liatius ni mitges tintes...

I Ciceró ja ho va detectar... Sembla, doncs, que no hem après gaire d'ençà d'aquells temps. ¿És que aprendrem mai?